

Pouczenie dla ozdowieńców nosicieli duru brzuszego i ich otoczenia.

DUR (TYFUS) BRZUSZNY

powstaje wyłącznie z nieczystości ludzkich.

Dur (tyfus) brzuszny szerzy się tylko jedną drogą—przez wydaliny ludzkie—kał, rzadziej mocz.

Zarazić się **durem (tyfusem) brzusznym** można tylko w jeden jedyny sposób—jeżeli kał albo mocz człowieka chorego albo takiego, który chorobę przebył i nosi w jelitach zarazki (nosiciela), dostaną się do ust zdrowego.

Zarazki z zakażonych wydaliny dostają się do naszych ust z brudną wodą, z mlekiem zanieczyszczonym, z pieczywem, warzywami, owocami, których ktoś dotykał brudnymi rękami, albo na które w jakikolwiek sposób przeniesione zostały choć drobniutkie cząsteczki wydaliny.

Muchy często przenoszą zarazki z wydaliny ludzkiej na produkty spożywcze.

Wydaliny ludzkie trzeba zawsze traktować jako możliwe źródło zakażenia durem brzusznym.

Ustrzec się **duru brzuszego** jest bardzo łatwo, trzeba tylko zabezpieczyć spożywane pokarmy przed zanieczyszczeniem ich wydaliny; w tym celu przede wszystkim trzeba, żeby wydaliny ludzkie usuwane były tylko do dobrze urządzonych szczelnych ustępów (jeszcze lepiej kanalizacji).

Woda w studni powinna być czysta i zabezpieczona przed zanieczyszczeniem wydaliny ludzkiej z góry—przez wiadro lub ściekanie brudnej wody, z boku—przez przeciekanie nieczystości.

Mleko winno być czyste, dobrane starannie wymyte wodą z mydłem rękami do wymytego w czystej wodzie naczynia.

Pieczywo, warzywa, owoce winny być zabezpieczone przed zanieczyszczeniem, t. j. głównie przed dotykiem ich i przed muchami.

Każdy winien myć ręce przed jedzeniem i za każdym razem po załatwieniu potrzeb naturalnych, **dur brzuszny** bowiem jest chorobą brudnych rąk.

Z domu, w którym jest chory na **dur brzuszny**, nie wolno sprzedawać, pożyczać ani dawać nikomu żadnych przedmiotów, a przede wszystkim produktów spożywczych.

Ten, kto pielęgnuje chorego, nie powinien gotować, doić krów ani wogóle dotykać się produktów spożywczych, które później ma jeść ktoś inny, a po każdym dotknięciu się chorego, jego pościeli, lub naczyń winien starannie wymyć ręce wodą z mydłem.

Każdy przypadek duru brzuszego—to przestępstwo spowodowane przez czyjeś niechlujstwo lub niedbalstwo.

Każdy ozdrowieniec po durze brzuszny który wie, że nosi lub może nosić w jelitach zarazki duru brzuszego (nosiciel) świadomie popełnia zbrodnię, jeżeli nie przestrzega niżej PODANYCH PRZEKAZAŃ, przez co powoduje ciężką chorobę innych ludzi, (nieraz członków rodziny) a często doprowadza do śmierci:

1. Zachowuj jak największą czystość.
2. Strzeż, aby wydaliny twoje (częstokroć z zarazkiem) nie mogły zanieczyścić pokarmów i wody wzgl. w inny sposób dostać się do ust ludzkich.
3. Załatwiaj swoje potrzeby naturalne w szczelnych ustępach i przesyp wydaliny każdorazowo grubą warstwą ziemi, torfu, popiołu lub zalej mlekiem wapiennym, aby nie były dostępne dla much i różnych owadów roznoszących zarazę.
4. Często myj ręce mydłem choć wydają się być czyste. Koniecznym zaś jest to zwłaszcza, po wyjściu z ustępu i przed przygotowaniem jedzenia dla siebie i innych osób.
5. Nie dotykaj niepotrzebnie artykułów spożywczych, choć zdaje Ci się że masz czyste ręce.
6. Zasięgnij porady lekarza (powiatowego), czy z uwagi na przebytą chorobę można w dalszym ciągu wykonywać swój zawód.
7. **Poucz otoczenie o możliwościach zakażenia się durem brzuszny i nakłaniaj do szczepienia zapobiegawczego przeciw durowi brzuszemu.**